

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

BEYKOZ KUNDURA İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ SÜRÜYOR

Yıllardır en gayri sihi şartlar altında, hemen hemen hiç bir sosyal hakları olmadan çok düşük ücretlerle çalıştırılan Beykoz Deri Kundura işçilerinin geçtiğimiz ay başladığı aktif mücadeleleri sürmektedir.

İşveren, toplu iş sözleşmesinde işçilerin talep ettikleri maddelerin hepsini reddetmişti. İşçiler bunun üzerine işvereni çeşitli şekillerde protesto etmeye başlamışlardır.

Yenileşme daha güçlü

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; deri ve kundura işçilerinin mücadelesi geçtiğimiz günler daha da güçlendi. Beykoz kundura işçilerinin, kızılçeşme işçilerinin mücadelesi daha yüksek boyutlara ulaştı.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; deri - kundura işçilerinin mücadelesinin yükselmesi, haksızlıklar, yolsuzluklar, kanunsuzluklar altında inleyen işçilerinin sesi olan YENİLEŞME'ye daha da küç kattı.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; deri ve kundura işçileri mücadele içerisinde çok daha açık ve seçik olarak sendika ağalarının kimler olduğunu, kimin işçiden, kimin işverenden yana olduğunu görmektedir.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; bu sayısından itibaren kızılçeşme'li deri işçileri arkadaşlarıyla birlikte çıkarılıyor. Bu YENİLEŞME'yi daha güçlü, daha örgütlü kıldı.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; Bu gün Beykoz ve Kızılçeşme ama yarın bunlara Beyoğlu'nun, Çarşıkapı'nın deri ve kundura işçilerinin katılımı kaçınılmazlaşdı.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; mutlaka ve mutlaka bir dönem sonra yenileşme Erzurum'dan, İzmir'e, Antep'e kadar uzanan Deri ve kundura işçilerinin sesi olacaktır.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; doğrudan doğruya Deri ve Kundura işçilerinin verdiği paralarla yaşamakta, herşeyinde işçi sınıfına inanmakta ve güvenmektedir.

YENİLEŞME DAHA GÜÇLÜ: Çünkü; «ekmek kavgamız, iktidar kavgamızdan ayrılmaz» inancıyla mücadele yürüten, toplumun can damarının, beyninin, öncüsünün İŞÇİ SINIFI olduğuna inananları, tarih her geçen gün doğrulamaktadır.

YENİLEŞME

Bir ayı aşkın zamandır «Üretim ortalama %60 - 70 oranında düşük» olarak sürmektedir.

Beykozlu işçiler mücadelelerini tam bir kararlılık ve yiğitlik içinde sürdürmektedirler. İşveren işçilerin birliğinden ürkmüş ve zora başvurmağa başlamıştır.

İşçilere içme suyu yerine dere suyu içirtmiş, işçilerin telefonlarını kestirtmiştir. Simdilik 10'u işçi, 4'ü işveren vekili durumunda olan memur adliye verilmiştir.

Kendi beceriksizliğini, işçiye yıkmak isteyen bu zihniyet işçilerin kararlı tutumu sonucu muvaffak olamamıştır.

Yine bu ayın 8 inde ödenen işçi aylıkları ekseriyle yarı yarıya düşük ödenmiştir, ki neticede bu arkadaşların aylıkları asgari ücretin altına düşmüştür.

Mevcut **ASGARİ ÜCRET KANUNU'NUN 10 uncu maddesi** şöyledir:

«İşçilere, saptanan asgari ücretlerden düşük ücret ödenemez.

Görüldüğü gibi, işverenin kanunun bu açık emrini çiğnemekten kaçınmamıştır.

İşveren istediği kadar baskı yapsın, istediği kadar gözdağı versin, bütün bunları Beykoz işçileri boşa çıkaracaktır.

ÇÜNKÜ; BEYKOZ DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİ ARTIK HAKLARINI BİRLİK İÇİNDE VE MÜCADELE YOLUYLA ALINACAĞINI KAVRAMIŞLARDIR.

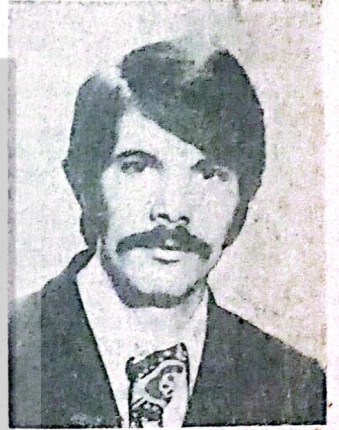
Kazlıçeşme'de İş cinayetleri protesto edildi

7 Kasım Cuma günü saat 12.15 sıralarında bir grup işçi arkadaşı, Muammer arkadaşımızın bez üzerine çizilmiş portresiyle beraber İşverenler Sendikasına doğru yürüyüşe geçtiler, yol boyunca işçi arkadaşların katılmasıyla grup büyüdü.

İşçi arkadaşlar hep bir ağızdan şu sloganları haykırıyorlardı. «İş yerinde güvenlik», «İşçiler birleşin», «Kahrolsun faşistler»

Kortej işverenler sendikasının önüne gelince, işçi arkadaşlardan biri tarafından yapılan kısa bir konuşmayla iş yerlerinde güvenlik tedbirlerinin alınması gerektiği ve bu hareketin bir uyarı olduğu vurgulandı. Muammer Bilgiç arkadaşın anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra, işçi arkadaşlar Deri-İş sendikasının önüne kadar yürüyerek dağıldılar.

AKAN KANLAR KURUR MU, İŞÇİ SINIFI DURUR MU?

Muammer Bilgiç Arkadaşımızı Kaybettik.

Kazlıçeşmede Yusuf Eryılmaz Deri fabrikasında çalışan Muammer Bilgiç arkadaşımızı pazar günü bir iş cinayeti sonucu kaybettik.

İşçi sınıfı Yiğit bir neferini daha kaybetti.

Tüm işçi Sınıfının yakınlarının başı, sağ olsun. Muammer Bilgiç evli ve iki çocuk babasıydı, 1947 yılında Gönen'de doğmuş ve gönen'de büyümüştü, sonra yıkılası Kazlıçeşme cennemine gelip çalışmaya başlamıştı. Fakat, kârlarından başka hiç bir şey düşünmeyen Kazlıçeşme cellatları yani bizlerin kanyla, canıyla beslenip günden güne büyüyen büyüdüğüde azgınlaşan parababaları öldürdüler onu.

Bu yüzden Nazım Artuç gibi Muammer Bilgiç gibi nice yiğit arkadaşları kaybettik. Bir çok arkadaşlarımız da sakatlanarak suyu sıkılmış limon kabuğu gibi kapı dışarı edildiler.

Olay, 2 Kasım Pazar günü saat 15 sıralarında, Muammer arkadaşın pervaneleri çeviren motorun ucunda ki mile takılmasıyla meydana geliyor, fabrikada yalnız olduğu için kurtarmıyor kendisini ve üç buçuk saat kadar mile takılı vaziyette dönüyor, ve ölü olarak saat 18.30 sırasında bulunuyor.

Cenazesi yakınları tarafından 3 Kasım Pazartesi memleketi olan Gönen'e gönderiliyor.

Anısı mücadelemize güç kat-sın...

Olayı şöyle yargıladık. Suç: Bütün Fabrikalarda olduğu gibi Yusuf Eryılmaz Deri fabrikasında da iş güvenliği için yeter tedbir alınmıyarak, bir işçinin ölümüne sebebiyet vermek.

Suçlu: Sömürü Düzeni (olayımızda patron Yusuf Eryılmaz)

Ceza: Bir gün mutlaka verilecektir.

SARI SENDİKACILIK NEDİR?

Sık sık duyduğumuz bu sendikacılık anlayışı- nı iyice bilmek görevimizdir. İşçiler olarak kendi meselelerimize kendimiz çare bulma gücüne e- rimeliyiz. Aksi halde bu hayat şartlarında daha da yoksullaştık kaderimiz olacaktır.

Sendika deyince neyi anlıyoruz? Önce bir bu- nu bellerim. İşçilerin çalışma şartlarını, daha iyi yaşama şartlarına ulaştırmaları için meydana getirdikleri birliğe sendika diyoruz. Özel ellerde birikmiş sermaye karşısında işçilerin kendilerini korumak amacıyla kurdukları sınıfsal birliktir sendika. Çünkü patronların ağır saldırısı karşı- sında işçilerin tutunacakları ilk daldır sendika. Patronlar karşısında başı dik durabilmenin ilk şartıdır sendika.

Patronların sürekli olarak büyümeleri ancak işçilerin sömürülmesiyle mümkündür. İşgücü satın almayan, yani emrinde işçi çalıştırmayan hiç bir kişi (dolaylı veya dolaysız) patron ola- maz. Aksini söyleyen yalan söylüyor demektir. Hal böyle olunca Patron zengin olmak için da- ha çok işçi sömürmeye, işçide bu düzende hiç olmasa daha iyi hayat şartlarına ulaşmak için ücret artırmaya gayret gösterir. Bu düzende is- tesek de istemesek de gerçek böyledir. Patron- lar düzeni (Kapitalist düzen) var olduğu sürece de bu iki kutup arasında kavga (ürkselerde söy- liyeceğiz) sınıf kavgası devam edip gidecektir. İşte bu kavganın ilk basamağında işçilerin saf tuttuğu örgütlerdir sendika. Yani anlatıldığı gibi bir zorunluluğun ürünüdür sendika.

Bildiğimiz bir meseledir ama yine biraz a- cıklayalım.

İşçiler yığınlar halinde iş güçlerini mal-mülk sahibi sınıflara satarlar. Ve makineyi fabrikaya getirip koyan, ham maddeyi getirip koyan pat- ron, aynı onun gibi işçiyi de alır fabrikaya ko- yar. Burada makina işleten, ham maddeyi işe ya- rar hale sokan işçiler patronlara kâr kaynağı o- lurlar.

Bir çok kapitalist ülkede olduğu gibi ülke- mizde de işçiler fabrikaya girerken (patronlar tarafından satın alınırken) belli pazarlıklara o- tururlar. Bunun adına Toplu sözleşme diyoruz. Toplu sözleşmeler sonucu biz işçiler patronla anlaşıyoruz. Onlara şu kadar sene, şu kadar sa- at, sana şu ücret karşılığı çalışırsın diyoruz. İşte

bu anlaşmaları biz sendikalarımız aracılığıyla yaparız. İşgücümüzü satarken elimizdeki silah- tır sendika. Eğer işçiler olarak silahlı işçilerin hedeflerine doğrultulmazsak kaybeden işçiler olur. İşte bu silahın hedefe doğrultulmaması, işçiyi hedef alması zanatına SARI SENDİKACILIK di- yoruz. İşçiler olarak sarı sendikacılık zinciriyle bağlı olduğumuzu hep toplu sözleşme dönemle- rinde fark ederiz. Toplu sözleşme dönemlerinde işçilerin tek yumruk oluşunu patron hoş karşı- lamaz. İster ki kendi arabasının düdüğünü çalan- lar olsun karşısında. Ve sessiz sedasız atsinlar imzayı olsun toplu sözleşme. Patron, işçilerin kendi çıkarları uğruna mücadele veremeyecek kadar zayıf oldukları zaman kendi adamlarına hemen bir sendika kurdurtur. Yine kurulmuş iş- ci sendikalarının sınıf bilincine ulaşmamış yön- eticilerini de satın alarak SARI sendikalar haline getirir. Bu aşamadan sonra patron sarı sendika ikilisi ustaca işçileri nasıl daha çok sömürecek- lerini hesap ederler.

Peki bu SARI SENDİKACILIK sadece Türki- ye'de mi vardır? Değil. Çünkü kapitalizmin (Pat- ronlar düzeninin) var olduğu her ülkede aynı o- yun işçi sınıfına oynanır. Patronlar işçiyi uyut- ma politikasında, yeni metodlar buldukça da kendi sınıflarından olanlara bu metodları aktarırlar. Örneğin yurdumuza SARI sendikacılığın girmesi böyle olmuştur. AMERİKALI işadamları Türkiye'de ki iş adamlarına bu mesleği öğretmiş- lerdir. Sınıfa ihanet edecek bir avuç sözde iş- çiyi de eğitime tabi tutmuşlardır. Çağımızda ser- maye dünya çapında kök saldığı için işçinin iş- gücünü ucuza kapatma taktiklerini de dünya çap- ında yerleştirmeye çalışırlar. Çıkarları bunu em- reder. Bizim gibi geri ülkelerde bunların kötü taktikçileri halâ işçi sınıfının baş belâsı duru- mundadırlar.

Sarı sendikacılık anlayışının temelinde işçi- ye danışmadan, ona söz hakkı tanımadan işçi adına patronlarla anlaşmak yatar. İşverenlerle dost olmak, onlardan akıl almak hususlarında ustadırlar. Her nedense işçiyi hor görme, tepe- den bakma alışkanlıkları vardır. Onlar için işçi gibi yaşamak zuldür.

Sarı sendikacılık anlayışına göre işveren ek- mek kapımızdır. Patronlar olmazsa bizlerin aç

kalacağını söylerler. Hiç düşünmek istemeyen neden patronların işçi çalıştırdığını. Hiç düşün- mek istemeyen, hep işçilerin çalışmasına na- men patronların mal ve mülklerinin artmasına nedenini. Durmadan işçilere üretimi arttıran da- taviye ederler. İşçiler haklı talepleri uğruna kavgaya vermede başladılar mı, işveren ağır- laşmalar konuşmaya. Ve işçilerin ekme kavg- larından öderi kopar.

Düzenin değişmesinden de nedense rah- sız olurlar. Rahatları kaçacakmış gibi olurlar. çı sınıfının toplu sözleşme masalarında kurtu- lacağını belirtirler. Oysa bizler biliriz ki söm- zulum düzeni değiştirilmeden işçi sınıfına kurt- luş yolu açılmaz. Ve yine biz biliriz ki bu y- işçi sınıfı ve emekçi sınıflar omuz omuza c- caktadırlar.

Sarı sendikacılar işçi-işveren dostluğu- baş savunucularıdır. İşveren beyin işçi gön- dir derler. Fakat her nedense işveren, dema- tik hakları için direnişlere baş vuran işçilerin- zerine polis panzer- işveren beslemesi kafa- cı faşistleri postalayınca yani beyin vücuda- dırınca sarı sendikacılar susmayı tercih ede- Elbetteki bizler böyle olaylardan iyi dersler- reniriz. Hem de bir daha unutmamak üzere

Sarı Sendikacılar işçilerin politikayla uğ- mamalarını belirtirler, politika yapmak sırtı- karnı tok adamların haracıdır derler. Baldır- lakların işi değildir diye fetva verirler. Ama k- leri mal-mülk sahibi sınıfların partilerinden pe- mentoya girmekte sakınca görmezler. Şu s- yu sormak gerekir. Ne zamandan beri işçil- lehine işverenler gayret sarfetmekte? Ne- mandanberi toklar açları düşünür oldu?

Sıraladığımız bu işçi düşmanlığını örnek- çoğaltabiliriz. Örnekler çoğaldıkça bizzat ü- min ortasında olan bizler daha da bilinçlen- ruş. Her gün her yerde sarı sendikacılık- cirlerini kınıyoruz.

Türkiye'de SARI sendikacılığın bayrağı- ğını yapanın TÜRK-İŞ olduğunu biliyoruz. T- lş'in bilinçli işçi eylemleriyse giderek yıkılm- olduğunu da biliyoruz.

Çünkü işçiler olarak unutmamak üzere- reniyoruz. Kanımız, canımız pahasına hay- öğreniyoruz.

ÇALIŞTIĞIMIZ İŞYERLERİNİ TANIYALIM :

Bu yazımızda bir zamanlar Kaz- lıçeşmenin en büyük deri fabrikası olan, 530 işçi arkadaşımızın çalıştı- ğı Derkon'u kısaca anlatalım.

Fabrika, Tabakhane ve Konfek- siyon olmak üzere iki bölüm. Fabri- kada günde 3500 adet koyun derisi işlenmekte ve bu işlenen deriler konfeksiyonda kesilip dikilerek, ceket olarak dış memleketlere ihraç edil- mektedir. Edilmektedir diyoruz, çün- kü; fabrikadaki işçi sayısı 530 dan 150 işçiye indirilmiştir, Derkon A.Ş. üretimi düşürmedi. Bu gelişimi kıs- ca anlatalım.

16 Temmuz tarihinde konfeksi- yonun makina bölümünde 40 kişilik bir grup işçi, Belgrad kapıda açılan atölyeye geçti ve Fason patron (İ- kinci elden iş yapan patrona verilen isim) olarak da zamanın ünlü sen- dikacısı (Genel kurulda merkez yön- etim kuruluna alınmış) aynı zaman da fabrika baş temsilcisi Ruhl Eru- çar seçildi, yanınada göstermelik se- kliz ortak verildi. Atelyedeki tezgâh, makina ve lüzumlu avadanlıklar Dei

DERKON DERİ VE KONFEKSİYON A.Ş.

kon A.Ş. den götürüldü, hatta Mali İşlere bakacak memur dahil.

Yine Sabri usta diye birinin fa- son patronluğu altında Marmara E- reğlisinde büyük bir atelye açıldı aynı şekilde avadanlıklar ve uzman işçiler Derkon'dan götürüldü.

7 Kasım 1975'de yeni kurulan İki atelye aynı şekilde lüzümlü avadan- lıklar Derkon'dan götürüldü, bir kı- sımında uzman işçi götürüldü böylelik- le 530 işçi 150 işçiye düştü.

Yeni atölyelerde çalışan işçi ar- kadaşlar her türlü sosyal haklardan mahrum ve düşük ücretle çalışıyor- lar. Çalışma sistemlerinde şöyle, Der- konda işlenip, kalıplara göre kesilen deriler Fason atölyelerde dikilecek, tekrar Derkona gelecek, kontröden geçtikten sonra balyalanıp Sam Am- caya (Amerikaya) gönderilecek. Bu sistemle maliyet düşecek, kar oranı bir misli artacak.

İşte Derkon Deri ve Konfeksiyon A.Ş.'ninde sömürü, bu tür usullerle artırılmaktadır.

DERİ LÜKS'DE DİRENİŞ

Kazlıçeşme'deki Deri Lüks işyerinde, bir işçi arkada- şın işten atılması üzerine işçiler direnişe geçmişlerdir.

Türlü oyunlarla direniş kırmak için çabalayan işveren Deri-İş sendikasıından ilgilenen yöneticilerin ilgisizliği ve yazılı bir protokol yapmama yüzünden direnişi kırmıştır.

Ve işten atılan arkadaş haricinde biri temsilci olmak üzere 3 kişiyi daha atmıştır.

Deri Lüks işçileri ise mücadeleye kararlı olduklarını, mücadelelerini birlik içinde sürdüreceklerini bildirmişler- dir.

Arkadaşların olayları teferruatıyla anlatan bir mek- tuplarında, mektuplar köşemizedir.

DERİ KUNDURA İŞÇİLERİN SESİ : YENİLEŞME SAHİBİ: GÜLTEN BÜYÜK / YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : ADNAN AŞ- LAN / YÖNETİM YERİ : BEYKOZ, YENİ İŞÇİ EVLERİ NO: 7 / DİZGİ - BASKI : MURAT MATBAACILIK KOLL. ŞTİ. / FİATİ : 50 Krş. / BASKI TARİHİ : 17/KASIM/1975 YIL : 1 SAYI : 5

İŞ KANUNU

İş kanunu konusunda yazılacak, söylenecek çok şey var. Ancak gözlerimizi biraz gerilere bu kanunun çıkarıldığı günlere çevirecek olursak işçi sınıfı bazı gerçekleri daha iyi görecektir, kavrayacaktır. Şimdi uygulamada olan 1475 sayılı iş kanunu çıkarılmadan evvel 3008 sayılı iş kanunu yürürlükte idi. Ve 31 yıl bu kanun yürürlükte kalmıştı. Şimdiki kanun pek küçük değişikliklerle ve numarası değiştirilerek bu eski kanundan doğmuştur. Üstelik bazı maddeleri dahada ağırlaştırılarak. Buna şaşmamak gerek. İşverenlerin temsilcileri ile dolu olan bir meclisten işçi sınıfı lehine kanun çıkmasını beklemek en azından safi olur. Sınıf bilincinden yoksun olmaktır. Ancak bu kanun işçi sınıfı düşmanlarının daha iyi tanınmasına olanak sağlayan bulunmaz bir belgedir. Bu kanun hem patronları hemde onların en yakın işbirlikçileri olan işçi sınıfı düşmanları satılmış sari sendikacıları da tanımamıza bulunmaz bir belge niteliğindedir. Çünkü bu kanunun çıkarılmasında mecliste bulunan patron milletvekillerinin yanı sıra, TÜRK-İŞ kademelerinde yer alan sari sendikacı milletvekilleride leyhte oy kullanmışlardı. O gün mecliste çoğunluğu oluşturan partiler: AP — CHP — CKMP — MP — YTP — GP idi. AP bu kanun teklifini getiren parti idi. TÜRK-İŞ'İ, ADALLET PARTİSİ milletvekilleri de mecliste işçi sınıfına ihanetini eşsiz örneklerini verdiler. CHP bu kanun teklifi karşısında tarafsız tavır takınarak, özel sektörü kırıcı bir davranışta bulunmak istemedi. Diğer partilerde hepsi birden bu kanunun kabulü konusunda oy kullandılar.

BU KANUN İŞÇİYE NE GETİRDİ NE GÖTÜRDÜ?
Kabaca cevaplandırmak istersek, işçi sınıfına hiç bir şey getirmedi ama patronlara çok şey getirdi. Götürdüğü birşey yok. Zaten varolan kötü olduğu için, işçi sınıfı elde ettiği haklarını kolay kolay vermiyeceği için birşey götürmeyeceği açıktır.

GELELİM BU KANUNU TANIMAYA

Kanun birkaç kelime ile özetlenecek olursa: düşük ücret ve kötü iş şartlarına kanunla pek itimall bir biçimde imkanlar tanınmış. En önemlisi işverene biz söz ile bütün işçiyi sokağa atma yetkisi alenen verilmiştir. Biz gazetemizde bundan böyle bu anti, demokratik iş kanunu maddelerini sırayla ele alacağız. İşçi sınıfı aleyhine olan her yanını teşhir edeceğiz.

İŞ KAZALARI SÜRÜYOR

Kazlıçeşme'de iş kazaları artık olağan hale gelmiştir. Parababası patronlar «kâr», «daha çok kâr» emelleri sonucu işyerlerinde güvenlik tedbirleri alınmamaktadır. Geçtiğimiz günlerde Muammer arkadaşımızın ölümüyle sonuçlanan haric bir çok iş kazası olmuştur.

Bunlardan bizim tespit edebildiklerimiz şunlardır:

Fethi Dulos işyerinde, çalışırken Kemal Koçtunar arkadaş elini tulumba makinasına kapırmış şimdilik çalışamaz durumda.

Bohor Menda iş yerinde, çalışan Kazım Ünal arkadaş elini sıkma makinasına kapırmış eli bilekten kesilmiş.

Derkon konfeksiyon fabrikasında, çalışan Ali Köstek arkadaş Makinadaki elektrik kaçacağına kapılarak çok geçirmiş ve 15 gün hasta yatmak zorunda kalmıştı.

Kaza geçiren arkadaşlara iyi dilekler temenni ederiz.

DUYURU

ASGARİ ÜCRETLERDEN DOLAYI BEYKOZ DERİ - KUNDURA İŞÇİLERİNİN AÇMIŞ OLDUĞU MAHKEMENİN İLK DURUŞMASI YAPILMIŞTIR. İŞVERENİN AVUKATI GELMEMİŞTİR. DURUŞMA 21.OCAK.1976 TARİHİNE BIRAKILMIŞTIR.

YALANCININ MUMU

İşverenin 5. Kasım. 1975 tarihli 71 sayılı ta-
minini aldık okuduk.

Tamim «kıymetli işçi arkadaşlarımız» diye başlıyor. İş yerimizin milletin malı olduğunu söy-
lüyor.

«Tahriklere kapılmayalım» diyerek devam ediyor. Ve en sonunda, toplu sözleşme zamları-
na mahsuben, «durumu müsait olanlara» 3 a-
ya karşılık 750 TL. avans verelim diyerek bağli-
yor. Tabii mücadeleyi bırakmamız şartıyla.

Bunların hepsi iyi hoş, sadece bazı eksiklik-
ler var. Bize «arkadaşlarımız» diyor, şimdide dek
davranışları hiç bir zaman arkadaşımız olmadı-
ğını göstermiştir.

Diyeelim ki; işyerimiz milletin malı (ki biz iş-
yerinin kimin malı olduğunu gazetemizin 4 üncü
sayısında belirtmiştik) Peki, işçi kimin malı? İş-
verene göre sadece işyeri milletin malı oluyor
da, o işyerini çalıştıran kıymetli emekleriyle a-
yakta tutan bizler acaba kimin malıyız?

«Tahriklere kapılmayın» diyor. Bu olayların
başlangıcına döndüğümüzde hakkımız olan üç-
ret ve sosyal hakları isteyen biz işçilerin yüzü-
ne aylağa gülenler tahrikçidir. Bizlerin haklı ta-
leplerini reddedenler tahrikçidir. İsteklerin hiç bi-
ri kabul etmeyip uyuşmazlık kuruluna gönde-
renler tahrikçidirler.

Eksik kadro çalıştırıp, tam kapasite isteyen-
ler tahrikçidir. Bu olaylara tahrikçi arayanlar,
kendi yönetim hatalarına baksınlar. «Durumu
müsait olanlara» 750 lira vereceklermiş o da bi-
zim toplu sözleşme haklarımızdan kesilecek.

İşçiyi durumu müsait olan ve olmayan diye
ikiye bölmek isteyenlerin bize arkadaşlarımız di-
ye hitap etmesi gülünç oluyor.

**VATAN MİLLET SAKARYA EDEBİYATIYLA
İŞÇİYİ UYUTMA ZAMANI ÇOKTAN GEÇTİ. DERİ
KUNDURA İŞÇİLERİ DE MÜCADELE YOLUNU
SEÇTİ.**

**ZAHER BİRLİK İÇİNDE MÜCADELE EDEN-
LERİN OLACAKTIR.**

Beykoz Deri — Kundura'dan
Bir grup işçi

DERİ LÜKS İŞÇİLERİ SESLENİYOR

Bizler kapitalizmin en azgın,
en ilkel, en vahşi sömürü çar-
kı altında Kazlıçeşme cehenne-
minde ekmek mücadelesi uğ-
runa ezilen ve sömürülen Deri
Lüks işçileri olarak, Türkiye iş-
çi sınıfına ve onun bir parçası
olan Deri işçisi arkadaşlarımıza
sesleniyoruz.

Deri Lüks işverenide tüm iş-
verenler gibi, Türkiye işçi sin-
finin kanı ve canı pahasına ka-
zandığı hakları yani işgüvenli-
ğini, sendikal haklarımızı, iş te-
minatını engellemeye çalışıyor-
lar.

Bizler, işverenin baskı uygu-
lamalarına, kanunsuz davranış-
larına kolektif hareketle karşı
koymanın gerektiğini biliyorduk
işte bunun için ilk aşamada
Fazla mesai yapmama kararı
aldık.

İşçilerin haklarını almak için
birlik ve beraberlik içinde ol-
duğumu gören ve bundan ür-

işçi mektupları

YETER ARTIK UYANDIK

Bütün dünyada ve memleketimizde her ge-
cen gün çalışanların, emekçi halkımızın ve biz
işçilerin üzerindeki baskı gün geçtikçe artmak-
tadır. Bu da bize şunu ispatlıyor. Çünkü en bü-
yük güç bizdedir. Biz işçilerin birleşerek vere-
ceğimiz mücadeleye hiç bir kuvvet karşı koy-
maz. İşverenler ve şimdiki mevcut sari sendika-
lar işçilerin bilinçlenerek haklarını aramalarına
engel olmak için ellerinden geleni esirgemezler.
İşçinin uyanması, bütün çevrilen dolapların or-
taya çıkması demek, el ele, gönül gönüle sür-
dürdükleri saltanatlarının yıkılması demektir. Bu-
nun için her yerde olduğu gibi fabrikamızda da,
işveren üzerimizdeki baskıyı gözle görülür şekil-
de arttırmıştır. Özel emirler vermek, adam uyut-
mak, telefonları söktürmek, işçilerle şahıs, şahıs
uğraşarak özel yaşantıları ile ilgilenmek, (Yanlış
anlaşılmasın bu ilgilenme işçiyi hakettiği ücreti,
emeğinin karşılığını vererek insanca yaşasın
diye değil, işçiyi ailesi ile birlikte hayvanların
bile lâyık olmadığı bir şekilde yaşatmak için uğ-
raşmaktadır.) Beş dakika bile yerinden ayrılp,
tuvalete gitmiş olan ve çalışmıyor diye cezalandır-
maya, «burası devlet fabrikasıdır, yaptığınız
her hareketin zararı devlettir» diyen bu kokuş-
muş düzenin kötü niyetli idarecileri, her fırsatta
bizlere tamimlerle fabrikanın zarara girmemesi-
ni söylerken kendi şahsi menfaatlerini daima ön
plana aldıkları açık bir şekilde ortadadır.

Özel işlerini yaptırarak işçi fabrikanın işle-
rini bıraktırıp şahıs çalıştıran işverenler vatan-
sever pozlarına bürünüp, hakkının, emeğinin
karşılığını isteyen bizlere «kötü niyetli» diyen ve
her türlü baskıyı tatbik eden bu zihniyet kendi
tarifini kendisi yapmaktadır.

Alın terimizin, emeğimizin, hürriyetimizin üs-
tüne çöreklenmiş, uyanıp silkinmemizle yok ol-
mamak için tutunacak dal arayan, Devlet imkan-
larını babalarının çiftliği gibi kullananlara, tüm
işverenlere, patronlara ve sari sendikacı duru-
munda olanlara işçiyi satanlara hadlerini bildir-
menin zamanı çoktan gelmiştir. Yazımı aşağıda-
ki mısralarla bitiriyorum.

**«BUNLAR BİR DAHA GERİ DÖNMEMEK ÜZERE
YIKILIP GİDECEKLER,
VE ELBETTEKİ ARKADAŞ
ELBET,
DOLAŞACAKTIR ELİNİ KOLUNU SALLAYA
SALLAYA.**

**DOLAŞACAKTIR EN ŞANLI ELBİSEYLE
İŞÇİ TULUMUYLA
BU GÜZELİM MEMLEKETTE HÜRRİYET...»**

**GÜLTEN BÜYÜK
Beykoz Kundura Fabrikası**

ken işveren baskı uygulamaya
başladı.

6. Kasım Perşembe günü sa-
at 10'da Polat Yücel adlı arka-
daşımızı işveren kanunsuz ola-
rak işten çıkardı. Temsilcimiz
Yalnız Kösem, bunun kanunsuz
olduğunu, arkadaşın derhal işe
geri alınmasını istedi. İşverenin
kesin tavrı üzerine bizlerde or-
tak tavrımızı koyarak işi durdur-
duk.

Bundan sonra işveren ve ve-
kili Esat Gürdenli direnişimizi
kırmak ve temsilcimizi saf dışı
bırakmak için bir oyun tanzih-
ladılar. Yalçın arkadaşın sopa
ile saldırdığını karakola ihbar
ettirler. İki yalancı köpeğin ih-
barıyla karakola götürüldüler.
Bizde topluca karakola gittik.

Direnişimiz saat 4'e kadar
sürdü. O süre zarfında temsil-
ci arkadaşımız karakolda kas-
ten tutuldu. Saat 4'de işyerine
gelen Deri-İş yöneticileri atılan

arkadaşımıza işbaşı yaptırılıp,
yaptırılmadığı hakkında bir a-
çıklama yapmadan bize işbaşı
yaptırıldılar. Fakat sonradan gör-
dük ki; işverenle bir protokole
varılmadığından ertesi gün Po-
lat ve Yalçın arkadaşından başka
iki arkadaşın daha işe alınma-
ması konusunda bekçiye tali-
mat verilmiş. Fakat arkadaşlar
o gün fabrikaya girerek çalış-
tılar. Cumartesi sabah, işvere-
nin kesin talimatı üzerine 4 ar-
kadası işe alınmadı. Ve iş okit-
lerinin fesh edildiği bildirildi...

Bildirildi de, her şey bitti
mi? HAYIR!

Bizlerde patrona bildiriyor-
uz: DİRENişİMİZ BİTMEDİ!
Önümüzdeki günler, işçi ar-
kadaşlarımızın kararlı tavırları,
patrona ve patronlara cevabı
olacaktır.

**KAZLIÇEŞME
DERİ LÜKS İŞÇİLERİ**

ZONGULDAK'TA ÖLDÜRÜLEN İŞÇİLERİN ANISINA

ÖLÜLERİMİZ BİLE EŞİT DEĞİL

Geçtiğimiz günler içinde yurdumuz Viyana ve Paris elçilerinin öldürülmesiyle çalkalandı. Hepimiz bu vatandaşlarımızın öldürülmesi karşısında derin üzüntü duyduk.

Başta Hükümet olmak üzere bu işi yapanlara lanet yağdırıldı. Radyolar, gazeteler, televizyonlar olayı

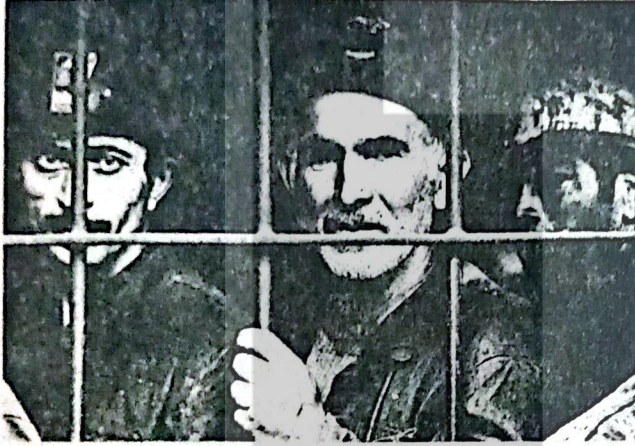
en ince ayrıntılarına kadar öğrenmeye çalıştılar. Bunları yadırgamadık, yalnız aynı günlerde bir 13 işçi kardeşimiz de ölmüştü. Bu ölen kardeşlerimizi üstelik kendimiz öldürmüştük. Ne hikmetse hiç bir yetkili hükümet ağız olayın ayrıntılarına girme gayretli göstermedi. Hiç kimse bu ha-

bere fazla ilgi göstermedi. Çok küçük bir haber lütfen bazı gazetelerin sütunlarında yer aldı, o kadar.

Fakat biz işçiler bütün dikkatimizle olaya ilgi duyduk. Ölen kardeşlerimizi bizim bir parçamızı çünkü. Unutmadık bu 13 kardeşimizi. Ekmek parası uğruna yer altından kömür çıkaran bu arkadaşlarımız milyonların isindiği, milyonların aydınlığı kömür için hayatlarını kaybettiler.

Soruyoruz şimdi. BİZ İNSAN DEĞİLMİYİZ? NEDEN BİZİM ÖLÜLERİMİZ KARŞISINDA KAYITSIZ KALINIYOR? NEDEN İŞ CİNAYETLERİNE KARŞI TEDBİR ALINMIYOR? NEREDE SENDİKACIYIZ DİYE ÇAKA SATANLAR? NEREDE İŞÇİLERİN MİLLİ SERVET OLDUĞUNU SOSYETE TÖRENLERİNDE SÖYLEYENLER?

FAKAT ARTIK ÖĞRENİYORUZ. ÇALIŞANLARA ÇALIŞANLARDAN GAYRISININ DOST OLAMAYACAĞINI. ÖĞRENİYORUZ ARTIK BİZLERE BİZLERDEN BAŞKASININ ÇARE BULMAYACAĞINI. SADECE ÖĞRENİYORUZ, ÖĞRENMEK İSTEMEYENLERE DE ÖĞRETECEĞİZ.

İŞ KAZALARI MI, İŞ CİNAYETLERİ Mİ?

- İş kazaları; Patronların, işyerlerinde fazla masraf olmasın diye gerekli emniyet tedbirlerini almadıkları için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların kârlarını daha fazla arttırmak isteği ile işçiyi gücünün üstünde üretim yapmaya zorladığı için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, işçilerin teknik ve mesleki eğitimlerine, maliyetli yükselteceği gerekçesiyle önem vermediği için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, işçileri eskiliğinden dolayı

tehlikeli olan makina ve aletlerle çalışmaya zorladıkları için İŞ CİNAYETLERİDİR.

- İş kazaları; Patronların, fazla masraf olur diye işyeri sağlık koşullarını yerine getirmedikleri için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, daha çok dikkat isteyen işyerlerinde çalışan işçilerin saatlerini azaltıp, düzeltmedikleri için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, işçilere verdikleri ücretlerin yeterli gıda ve besini alamayacak kadar düşük olduğu için İŞ CİNAYETLERİDİR.

MADEN İŞÇİLERİ

-Maden ocaklarına doğururken çocuklarını analar ölülerin sancısıdır çektiler, güneşi görmeyen şafakta alınlarında fenerler yedi kat yerin dibine inerler maden işçileri

kanallar açar kolları tüneller açar kolları yerin altında yerin altında şehirler yerin üstünde şehirler kurur kollarıyla yerin altında nehirler yerin üstünde nehirler durur terleriyle kazmayla kazdıkları ocaktır maden ocakları sıcaktır eriyen beyindir madendir çıkardıkları tükürdükleri maden

MADEN

göçük olur toprak kayar su basar

ve patlar grizu kollar kopar kör olur gözler kulaklar sağır gözler kömürün karasını ağırlar alınlar kömürün karasını terler yerin altında erler yerin üstünde erler

kan kemik ve etle barikatlar kuruyorlar geleceğe yürüyorlar dillerinde gerçeğin türküsü :

varolmanız için yokolmanız için işte bundan gü işte bundan işte dünden işte yarın

yarınlar bizim olacak incek usanç perdeleri yüzlerden geleceğin ışığıyla aydınlanacak ak istekle söylenecek istürküleri gülüm parmaklar örerken yorulmayacak adımlar yürürken yorulmayacak gözler görürken yorulmayacak süt sağır gibi memeden sonu gelsin demeden ÇALIŞANLARIN ÜLKESİ OLACAK ÜLKEMİZ ÇALIŞANLARIN DÜNYASI OLACAK DÜNYAMIZ

OZAN TE

Başarılı Toplu Sözleşmeleri Bilelim

MADENİ EŞYA KOLONUN EN İYİ SÖZLEŞMESİ:

RABAK

Sözleşmeyi imzalayan sendika DISK'e bağlı Maden-İş sendikası, Sözleşmeyle sağlanan haklar da şunlardır:

Sözleşme, 1975 Haziranından 1977 haziranına kadar geçerli olmak üzere, iki seneliğine imzalanmıştır, Gündeliğine alınan zam 1. sene 40 TL, 2. sene 40 TL olmak üzere iki seneliğine 80 TL'dir.

Askari ücret 56 TL ya çıkarılmış, Çalışma saati ise 48 saatte 45 saate düşürülmüş fakat ödeme 48 saat üzerinden olacak.

İkramiye her üç ayda 1 maaş olmak üzere yılda 4 defadır. Ayrıca 500'er TL bayramlarda harçlık olarak ödenecek, iş programı tamamlama ödentisi olarak her yıl 3750 TL. ödenecek. Senelik izin ücretleri % 50 zam-lı ödenecek ayrıca 1500 TL izin harçlığı verilecek.

Kıdem tazminatları bir seneliğe 30 gün yevmiye tutarında ve % 50 zam-lı ödenecek (yanlı 45 gün üzerinden). Diğer sosyal yardımlar da şöyledir: Evlenme 1000 TL, doğum 750 TL, üyenin ölümü halinde yakınlarına 6000 TL, yakınlarının ölümü halinde üyeye 1000 TL, çocuk parası 50 TL, tahsil yardımı ilk okula 100 TL, orta okula 125 TL, liseye 150 TL, üniversiteye 300 TL'dir. Yakaacak yardımı 1500 TL. ayrıca hergün kaliteli ve doyurucu nitelikte 15 TL değerinde bir öğün yemek verilecektir.

Toplu sözleşme 500'ü İstanbul, 150'si İzmit işyerinde çalışan 650 işçiyi kapsıyor.

İKTİSADİ DEVLET TEŞEKKÜLÜNDEN BİR ÖRNEK SEKA

Yurdumuzun çeşitli bölgelerinde çalışmakta olan 8.000 işçi a TÜRK-İŞ'e bağlı SELÜLOZ-İŞ sendikasını yapmış olduğu sözleşme aynen yayınlıyoruz.

Amacımız Beykoz Deri-Kundura Fabrikasında az da olsa «biz den sektörüyüz, onun için zam alamayız» diyenlere yeniden düşünmeyi öğ- mektir.

Bilindiği gibi sözkonsu sözleşme SEKA işyerlerinde yapılmıştır. SE ise İKTİSADİ DEVLET TEŞEKKÜLÜdür.

Maddeler:

Ücret zammı: 1. yıl 5.00 kuruş (saatte), 2. yıl 4.00 kuruş (saatte) Kıdem zammı 8 kuruş (saatte), yıllık ikramiye 3 maaş, yakaacak dımı 8000 lira, cenaze yardımı 500 lira 3 gün izin, doğum yardımı 500 3 gün izin, nakil ücreti günde 4 lira her işçiye, yemek parası günde 15 ra, çocuk parası 50 lira, tahsil parası ilkökul 200 lira, ortaokul 300 yüksek okul 500 lira.

Ayak kabı, elbise, hastalık yardımı, evlenme yardımı, yoğurt, gaz minatı, gaz tazminatı, kreş, primlerde artış, kendi arzusu ile ayrılma günlük tazminat gibi haklarda da büyük artışlar olmuştur. 1975 yılında şanlı sözleşmelerinden birini yapmış...